

Timeon a gerenda felé lendült.

TIMEON PAPSÁGI ÁLDÁSA

Írta: Noelle Lambert Barrus
(Igaz történet alapján)

Ez a történet Kiribati-on játszódott.

Timeon felmászott a feje fölötti farúdra. Aztán beleakasztotta a lábát, és fejjel lefelé lógott.

„Csúcs ez a hely!” – mondta Natieta letről.

Timeon és a barátai pár nappal korábban találtak rá az üres fakunyhóra. Nagyon jó hely volt a játéknak! A tetőt tartó gerendákról tökéletesen lehetett himbálózni.

„Fogadok, hogy körbe tudok jutni majomugrásokkal!” – lelkesedett Timeon.

„Félúton találkozunk!” – mondta Toani.

Timeon a karjaival lendítette előre a testét. Aztán a barátja melletti gerenda felé lendült. Kinyújtotta a kezét, készen arra, hogy megragadja.

De az ujjai megcsúsztak! Timeon a földre zuhant.

„Aú!” – jajdult fel Timeon. A barátai odaszaladtak, hogy segítsenek neki.

„Jól vagy?” – kérdezte Natieta.

Timeon megpróbált felkelni, de éles fájdalmat érzett a karjában.

„Nem tudom, hogy meg tudok-e mozdulni” – felelte a fiú. Igyekezett nem sírni, de könnyek gördültek végig az arcán.

„Sajnálom, Timeon – vigasztalta Natieta. – Segítünk hazajutnod.”

Timeon barátai segítettek átjutnia a szigeten. Mire hazaértek vele, majdnem lement a nap.

„Mi történt?” – kérdezte Anya.

„Az üres kunyhóban játszottunk – felelte Toani. – Timeon leesett egy gerendáról, amin lóbálózott.”

Timeon nem tudta kinyújtani a karját. Nagyon fáj! Anya megköszönte Timeon barátainak, hogy

biztonságban hazahozták. Segített neki lefeküdni a szőnyegre, és puha párnákat helyezett köré.

Timeonnak még mindig fáj a karja. De nem volt a közelben orvos, aki ilyen sötétben eljönne megvizsgálni. Mi lesz, ha egész éjszaka fájni fog?

Timeon hallotta, hogy kintről valaki beköszön. „Mauri!” A misszionáriusok voltak azok.

„Jó látni titeket, elderek – mondta Anya. – Tudnátok adni a fiamnak egy papsági áldást, kérlek? Megsérült a karja, és nagyon fáj neki.”

„Persze, hogynem!” Aitu elder Timeonra mosolygott. „Szeretnél egy papsági áldást, Timeon?”

Timeon tudta, hogy a papsági áldások meghívják Isten hatalmát, hogy segítsen és meggyógyítsa az embereket. Hiit abban, hogy Mennyei Atya segíteni fog neki. Bólintott. „Igen, légyszi!”

A misszionáriusok Timeon fejére helyezték a kezüket. Elmondták a teljes nevét, és Jézus Krisztus hatalma által megáldották, hogy jobban legyen.

Hamarosan Timeon karja kevésbé fáj. Nyugalmat és békességet érzett. Még el is tudott aludni.

Amikor felébredt, már reggel volt. A karja még mindig fáj, de közel sem annyira, mint azelőtt.

„Hogy érzed magad?” – kérdezte Anya.

„Sokkal jobban – válaszolta. – Szerintem a papsági hatalom valóságos.”

A Timeon nevet úgy ejtik, hogy szimeon. A sziget nevét, Kiribatit, ahol lakik, kiribasznak ejtik.

ILLUSZTRÁLTA: MELISSA KASHIWAGI